

[Jørgen Jørgensen.]

sætning, at det var en alliancefri ordning, og at Norden stod udenfor de store magtgrupperinger i verden. Jeg mener derfor, at den stilling, Danmark har taget ved sit medlemskab af Forenede Nationer og ved sin tilslutning til et skandinavisk alliancefrit forbund ikke er noget brud på den principielle linie, der hidtil er fulgt i dansk udenrigspolitik, medens derimod en tilslutning til Atlantpagten fuldstændig bryder med alle traditioner i dansk udenrigspolitik.

Det var meget ulykkeligt, at forhandlingerne om et nordisk forbund ikke førte til et resultat. Det kan få skæbnesvangre følger for alle tre lande, at det brast. En hovedårsag til, at det brast, var spørgsmålet om muligheden for at kunne købe våben hos vestmagterne, et spørgsmål, som Norge lagde så afgørende vægt på. Efter de oplysninger, der nu foreligger, synes der ikke at være megen udsigt til, at våbenleveringer i det hele taget kan forventes i større udstrækning til de nordiske lande i den nærmeste tid, selvom disse stater deltager i Atlantpagten.

Der er for mig ingen som helst tvivl om, at det skandinaviske forbund ville være det bedste for de nordiske lande, fordi det giver hvert enkelt af de tre lande den største grad af sikkerhed, som det under de givne forhold er muligt at opnå, og det er tillige det mest virksomme middel til afspænding, til sikring af freden i verden, som de nordiske lande er i stand til at yde. Og da fredens mål udelukkende og alene er det, vestmagterne tilstræber, ville et fritstående skandinavisk forbund også være i vestmagternes interesse. Der er da også noget, der tyder på, at disse synspunkter er ved at vinde forståelse indenfor politiske kredse i Amerika, og der kunne måske derfor være grund til påny at overveje de muligheder for en fælles nordisk politik, som fremtiden måtte bringe.

Når jeg tilråder, at Danmark holder sig udenfor Atlantpagten, er det ikke, fordi jeg mener, at Danmark skal ligge isoleret og ikke deltage i arbejdet på at styrke sammenholdet og solidariteten mellem demokratiene i verden. Ethvert forsøg, der er gjort på at opbygge et mellemfolkeligt samarbejde, har det radikale venstre været en varmtalsmand for og aktiv deltager i. Vi var med i første række i folkeforbundsarbejdet efter 1920, og vi har efter 1945 under Forenede Nationer på alle områder, hvor vi har haft mulighed derfor, ydet vort bidrag i det internationale samarbejde. Vi har også fra det radikale venstres side uden for-

behold støttet tanken om, at der skulle stilles militær magt bag de beslutninger, som Forenede Nationer traf, hvis freden var i fare og en nation nægtede at respektere deres afgørelse. Vi har fra det radikale venstre i den seneste tid været med i arbejdet for at opbygge et Europas forenede nationer. Vi har fra første færd anbefalet og tilrådt, at Danmark var med i et økonomisk samarbejde om Marshallhjælpen. Vi anser denne støtte fra Amerikas Forenede Stater til Europas økonomiske genopbygning for en storsindet handling, som der er grund for os til at være taknemlige for. Det radikale venstre har endvidere på ethvert tidspunkt været med i det internationale arbejde, hvor sociale og kulturelle spørgsmål kunne fremmes. Der har i det hele taget ikke været noget i samarbejdet med de demokratiske nationer, som vi ikke har støttet og arbejdet med på for at styrke og udbygge sammenholdet og solidariteten mellem folkene.

Jeg fremhæver denne holdning fra det radikale venstres side for at fastslå, at vi anerkender og godkender den opfattelse, at sammenhold og solidaritet er en nødvendighed, hvis de frie demokratiske nationer skal kunne hævde sig i verden.

Jeg ønsker yderligere at understrege, at det, jeg forstår ved demokrati, hele det livssyn og samfundssyn, jeg bekender mig til, finder jeg udtrykt indenfor de nordiske folk og inden for vestmagternes demokrati; det er inden for de vestlige demokratier, det danske folk finder fællesskab i politiske idealer, i kulturliv og folkeliv, og det er en livssynsinteresse for det danske folk, at dette livssyn bliver grundlag for den kommende tids udvikling i Europa. Om det danske folks holdning i så henseende kan der ikke noget sted i verden herske tvivl.

Jeg tror, det er vestmagternes oprigtige mening, at pagten kun skal tjene defensive formål. Det er efter min opfattelse ganske hen i vejret at tale om, at vestmagterne ved oprettelse af denne pagt tilsigter krig, tværtimod, jeg føler mig overbevist om, at vestmagternes eneste formål er at undgå krig og bevare fred, og det er aldeles klart, at dette også er den danske regerings ønske og det eneste mål, regeringen har for sin politik. Når jeg alligevel tilråder, at Danmark holder sig uden for Atlantpagten, er det, fordi det er min bestemte opfattelse, at det er i Danmarks interesse og i vestdemokratiernes interesse, at Danmark ikke er tilsluttet pagten. Det radikale venstre mener, at den nye kurs i dansk udenrigspolitik, som regeringen foreslår, er en yderst, yderst